

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І
ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ**

**ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
V МІЖНАРОДНОГО НАУКОВО-
ПРАКТИЧНОГО СЕМІНАРУ**

**«НАДІЙНІСТЬ
СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ТЕХНІКИ
В СИСТЕМІ ІННОВАЦІЙНИХ
ПРОЦЕСІВ»**

25 червня 2020 р.

Київ

**ОБЛІК ТА УТИЛІЗАЦІЯ ВІДПРАЦЬОВАНИХ МАСТИЛЬНИХ
МАТЕРІАЛІВ У АГРАРНОМУ СЕКТОРІ**

В. І. МЕЛЬНИК, *кандидат економічних наук,
доцент кафедри надійності техніки*

Національний університет біоресурсів і природокористування України

Переважаюча кількість технічних енергозасобів аграрних підприємств (автомобілі, трактори, комбайни тощо) потребує в процесі експлуатації такі

витратні матеріали як бензин, дизельне паливо чи моторні оливи. Після закінчення сезонних робіт залишки палива можуть зберігатись і бути використані за першої потреби, набуваючи статусу «запаси» відповідно до ПБО-9, оскільки їх подальше використання передбачає отримання підприємством майбутніх економічних вигід. Щодо відпрацьованих олив, які мають періодично замінюватись і не придатні до подальшого використання – то тут ситуація інша – ці матеріали трактуються як «небезпечні відходи», про що говорить, наприклад, п. 42 Жовтого переліку відходів, затвердженого постановою КМУ від 13.07.2000 р. № 1120. Ці запаси підприємства визнаються активами за умови наміру отримання доходу в результаті здачі їх за гроші на перероблення (утилізацію) спеціалізованому підприємству.

Також відпрацьовані оливи можуть бути використані підприємством у якості палива для твердопаливного котла (при запалюванні), але у цьому випадку необхідне отримання ліцензії на поводження з відходами відповідно до чинного законодавства України (п. 15 Порядку № 1221). Після злиття з енергозасобів такі активи слід оприбутковувати на субрахунку 209 «Інші матеріали». Надходження цих активів також оформлюють накладною на внутрішнє переміщення матеріалів (за формою № М-11).

Закон України «Про відходи» містить загальні вимоги щодо поводження з відходами, у тому числі небезпечними, а Постанова КМ УКРАЇНИ від 17 грудня 2012 р. № 1221 «Деякі питання збирання, перевезення, зберігання, оброблення (перероблення), утилізації та/або знешкодження відпрацьованих мастил (олив)» – безпосередні правила збирання, перевезення, зберігання, оброблення (перероблення), утилізації та/або знешкодження відпрацьованих олив. В цьому документі «відпрацьованими мастилами» визначаються гідравлічні, моторні, трансмісійні та інші оливи, гальмівні та інші рідини для ізоляції і теплопередачі, які стали непридатними для такого використання, для якого вони спочатку призначалися, включені як небезпечні відходи до розділу А Жовтого переліку відходів і поводження з якими здійснюється за умови наявності у суб'єкта господарювання ліцензії на право провадження господарської діяльності у сфері поводження з небезпечними відходами. Відповідно до п. 14 ч. 1 ст. 7 Закону про ліцензування поводження з небезпечними відходами є ліцензованою діяльністю. Йдеться про дії, спрямовані на запобігання утворенню відходів, їх збирання, перевезення, сортування, зберігання, оброблення, перероблення, утилізацію, видалення, знешкодження і заховання, включаючи контроль за цими операціями та нагляд за місцями видалення.

Список використаних джерел

1. Утилізація відпрацьованих мастильних матеріалів – вимога чинного законодавства. Available at: <http://autoexpert-consulting.com/news/oil/11290-utilizacziya-mastilnikh-materialiv-vimoga-chinnogo-zakonodavstva.html>
2. Online БУХГАЛТЕРІЯ UA. Available at: <https://buh-ua.com.ua/uk/doc/53887/vdpratsovan-mastila-oblk-ta-utilzatsja>